

Hoe gelukkig is de duurzame overledene; allengskens en van verre het uur van scheiden te hebben zien naderen; want alzoo heeft zij zich bereid om heiliglijk te sterven.

TER ZALIGER GEDACHTENIS

VAN MEVROUW

Eulalia Van der Donckt,

Weduwe van Mijnheer

Philippe De Kepper,

geboren te Cruyshautem den 29 Januari 1823 en aldaar godvruchtig overleden den 20 November 1907.

Versterkt door de H.H. Sakramenten der stervenden.

Van hare jeugd af in de vrees des Heeren opgevoed, bekleed met bermhertigheid, ootmoedigheid en wijsheid, bewandelde zij gansch haar leven den weg der goddelijke geboden; ook mocht zij in volle waarheid haar de woorden van den H. Paulus toepassen: mijn roem stel ik hier in: dat mijn geweten mij getuigt dat ik in deze wereld in eenvoudigheid en oprechtheid des herten geleefd heb, doende al wat aangenaam was aan God. Tob. 1, 10; Col. iv, 12; 2 Cor. 1, 12.

Zij wierd door iedereen zeer geacht; omdat eene groote vreeze Gods haar bezielde, en niemand sprak van haar eenig kwaad. Judith viii, 8.

Zij muntte uit in voorzichtigheid, godvruchtigheid en liefdadigheid. Off. S. Ant.

Haar goede inborst verwierf haar talrijke vrienden; en de edele gevoelens van haar hert; gepaard met eene bevallige gemeenzaamheid, deden haar de algemeene achtung genieten.— Al het volk betreurt hare dood en hare gedachtenis is in zegen. Eccl. xiv.

O bermhertige Jesus, geef haar de eeuwige rust.

Kerk. Off.

Zoet hert van Maria, wees mijne zaligheid,

300 dagen aflaat.

R. I. P.

Cruyshautem, Drukk. C. Walters-Verzele.